

Внаслідок артобстрілу на Донеччині загинув тернополянин Іван Озіренський

25.06.2022

Знову трагічна звістка долинула у наше місто. У боях в Донецькій області загинув тернополянин Іван Озіренський.

Про це повідомив міський голова Сергій Надал.

“Під час виконання бойового завдання на Донеччині, внаслідок артилерійського обстрілу загинув солдат Озіренський Іван Богданович. Вічна пам’ять!”

<https://tepravda.te.ua/vnaslidok-artobstrilu-na-donechchyni-zahynuv-ternopolianyn-ivan-ozirens-kyy/>

Ювілей зустрів на «нулі», а наступного дня загинув. Тернопільщина прощається з Іваном Озіренським

- 28 червня 2022 р.

- «Тут дуже страшно, тут — пекло, тільки не кажи мамі, щоб не переживала», — дружина розповіла про розмову телефоном із чоловіком, вже коли того не стало.
- Він мріяв про власний двоповерховий будинок, бо все життя прожив із родиною в одній кімнаті гуртожитку. Для цього роками разом з жінкою працювали за кордоном. До мрії залишався один крок, бо бракувало незначної суми грошей. У неділю Іван мав летіти в Лондон, аби заробити те, чого бракувало для здійснення мрії. А в четвер напередодні почалась війна.

45 років Івану Озіренському, який проживав з дружиною і двома дітьми у Кутківцях, виповнилось 21 червня. За кілька днів до цього чоловік дзвонив рідним і попередив, що зв'язку з ним не буде. Бо висуваються з побратимами туди, де дуже гаряче. Мовляв, це займе днів 3, а коли повернеться, сам всіх набере.

Загинув в бою

У нього на Фейсбук-сторінці та у всіх месенджерах сотні повідомлень з Днем народження. І на всіх досі позначка «не прочитано» — Іван їх так і не побачив. Не прочитав, що всі без винятку бажали повернутись живим з війни — із перемогою. 22 червня водій протитанкового взводу механізованого батальйону Іван Озіренський загинув внаслідок артобстрілу на передовій, під

час виконання бойового завдання — неподалік населеного пункту Весела Донецької області.

Іван Озіренський народився 21 червня 1977 року в с. Ангелівка Тернопільського району. Вже давно із власною родиною проживав на вул. Золотогірській у Тернополі – в районі Кутківців. У нього залишились дружина Любов, 22-річна донька Наталя, яка вже має власну родину, та 17-річний син Андрій. Оплакує сина і брата мама Дарія Іванівна та молодші сестра Леся і брат Андрій.

Іван завжди мріяв про власний двоповерховий будинок, поділилась рідна сестра Леся Башняк. Жінка пригадує, як довго і ретельно його обирав. І як роками разом з дружиною вони за кордоном заробляли гроші для купівлі власної хати, бо довго жили в одній кімнаті гуртожитку з двома дітьми. До мрії

залишався один крок, потрібно було трохи заробити грошей, аби вже точно вистачило на житло. В неділю Іван з дружиною мав летіти в Лондон на роботу, а за кілька днів до цього почалась війна.

— Іван мав групу інвалідності, переніс 7 операцій, мав проблеми із зором, але одразу заявив, що йде у військкомат, — пригадує сестра. — Жінка на коліна падала, просила, мама плакала — вже й вік не той, і зі здоров'ям недобре. Він лише видав, добре, я вас почув. Мовляв, йду в магазин. А через деякий час передзвонив, що він у військкоматі. Його 28 лютого вже мобілізували.

Леся Башняк пригадує, як разом зі старшим братом Іваном, з яким були дуже близькими, планували мамі у серпні 65-річний ювілей організувати. Іван тоді зізнався сестрі, що планує подарувати їй сенсорний телефон. І вирішували із сестрою і братом, як застілля краще організувати, аби відпочила з колежанками і родиною. Старший з братів переконував: так, часи важкі, але 60 не святкували, тому ювілею в серпні бути. Замість святкування родина одяглась в чорне і оплакує свого Героя ...

Кулінар від Бога і душа компанії

— Добряга був — з великої букви. Іван — то була моя опора і виручалка, — поділилась Леся Башняк. — Ми з ним були дуже схожими за характером і дуже близькими. Він був таким, що останнє віддасть, аби людям, яких він любить, було добре.

Душа компанії, який знав сотні анекдотів і вмів всіх розважити чи розрадити. З ним ніколи не було сумно у компаніях, і всі близькі знали, що з ним спокійно і надійно. Сестра пригадує, як ще в дитинстві вони із молодшим братом щось втнуть, а на горіхи, як старший, завжди отримував Іван. І ніколи «не продав» своїх брата й сестру.

— А як він готує... — сестра поринула у спогади. Описувала смаколики, як, коли і що готував брат. І навіть не звертала увагу, що жодного разу не говорила про це в минулому часі. — Я на кулінара вчилась – і то так не вмію. Пік тортів і солодощі, щойно мав вільну хвилинку. Навіть ділився зі мною рецептами. У приготуванні страв йому не було рівних. Пригадую, як я була в лікарні, а Іван прийшов мене провідати і приніс ще гарячий капустак. Я такої смакоти ніколи ще не їла. Питала, щось тут є, якийсь інгредієнт цікавий. Брат згодом зізнався, що додає у капустак – що б ви думали, — болгарський перець.

Не раз дзвонив до мами, яка поверталась додому зі зміни у неврологічній лікарні. Запрошував до себе в гості, обіцяючи сюрприз. Мама їхала до сина і родини, а на столі на неї вже чекав оригінальний десерт.

Мама відчувала, що сина вже немає

— Він вічно таскав додому всіх бездомних котів, — отака добра душа була. Є його фото з війни із собакою. Це вона там до нього прибилась, а він її покинути не зміг, — поділилась сестра. — Рибалку любив сильно, і був в цьому майстер. От ремонт, машини — це не його, хоча й мав права. Я ще жартувала, ти не туди пішов вчитись після школи.

Вночі з 19 на 20 підрозділ, де служив Іван, забрали на нульові позиції. Перед тим чоловік подзвонив сестрі і попередив, що днів 3 з ним зв'язку не буде. Приїде звідти – сам набере.

— Я пробувала дзвонити йому на День народження, але він був поза зоною досяжності, — пригадує Леся Башняк. — І 22-го дзвонила, і потім знову і знову — його телефон й досі «поза зоною»... Мама цілу ніч не спала, чекала його дзвінка. Ввечері пізно сиділа на лавці біля будинку, дивилась на зорі. Каже, одна так яскраво горіла. Коли дізналась, що сина немає, розповіла про зірку. Каже, то Івась зі мною прощався. І материнське серце відчуло, що тоді її син пішов на небо.

Побратими днями отримали передачу з потрібними для військових речами. На них збирали гроші і закупували все необхідне Іванові дружина з донькою — на все зібрали 120 тис. грн. Посилка мала прийти Іванові, а отримали її ті, хто пліч-о-пліч стояли з ним довгих 4 місяці.

— Пам'ятаєте, коли в Яворові «бахнуло» — Іван за два дні звідти виїхав, — поділилась сестра. — Ми тоді тільки дякували Богові. Потім їх перекинули під Чернігів, Черкаси, Полтаву, був під Сумами, у Волновасі і Курахове. Звідти дзвонив дружині. Казав «Люб, тут так страшно. Тут пекло. Тільки ти мамі не кажи, бо хвилюватиметься». Вона й не казала, мовчала. Зізналась вже, коли Івана не було серед живих.

Поховають Івана Озіренського на цвинтарі в Ангелівці. Могила Героя буде біля найкращого друга, з яким Іван дружив з дитинства, але той кілька років пішов з цього світу через недугу. Зараз друзі знову разом...

Редакція висловлює щирі співчуття мамі, дружині, дітям, сестрі і братаві, родині, землякам і побратимам та всім, хто втратив дорогу людину. Вічна пам'ять, шана і слава тобі, Герою...

<https://te.20minut.ua/Podii/yuviley-zustriv-na-nuli-a-nastupnogo-dnya-zaginuvtarnopilschina-prosc-11624041.html>

Тернопільщині попрощалися з Героєм Іваном Озіренським (фото)

29 червня 2022

Сьогодні, 29 червня, Байковецька громада попрощалася з Героєм Іваном Озіренським.

В Ангелівці в останню путь провели Івана Озіренського.

Він був водієм протитанкового взводу механізованого батальйону, свободівцем та справжнім патріотом . 22 червня Герой загинув внаслідок артобстрілу на передовій, під час виконання бойового завдання, неподалік населеного пункту Весела Донецької області.

Іван Озіренський народився 21 червня 1977 року в селі Ангелівка.

Вже давно із родиною проживав у Кутківцях. У нього залишились дружина Любов, 22-річна донька Наталя та 17-річний син Андрій.

Оплакує сина мама Дарія Іванівна та брата - молодша сестра Леся і брат Андрій.

Чоловік мав групу інвалідності, переніс 7 операцій, мав проблеми із зором, але з перших днів війни заявив, що йде захищати рідну Україну. Не забудемо його велике серце, мужність та патріотизм!

Висловлюємо щирі співчуття рідним, друзям, землякам і побратимам.

Вічна пам'ять та шана тобі, наш Герою ...

<https://ternopoliany.te.ua/zhittya/71499-na-ternopilshchyni-poproshchalsia-z-heroiem-ivanom-ozirenskym-foto>

“Не забудемо його велике серце”: на Тернопільщині попрощалися з Героєм Іваном Озіренським. ФОТО

30 Червня, 2022

Байковецька громада попрощалася з Героєм Іваном Озіренським.

“Дуже важко усвідомлювати, що війна забирає найдостойніших синів України. Вчора в Ангелівці в останню путь провели Івана Озіренського. Він був водієм протитанкового взводу механізованого батальйону, свободівцем та справжнім патріотом. 22 червня Герой загинув внаслідок артобстрілу на передовій, під час виконання бойового завдання, неподалік населеного пункту Весела Донецької області.

Іван народився 21 червня 1977 року в с. Ангелівка. Вже давно із родиною проживав у Кутківцях. У нього залишились дружина Любов, 22-річна донька Наталя та 17-річний син Андрій. Оплакує сина мама Дарія Іванівна та брата – молодша сестра Леся і брат Андрій.

Хоча чоловік мав групу інвалідності, переніс 7 операцій, мав проблеми із зором, він уже з перших днів війни заявив, що йде захищати рідну Україну. Не забудемо його велике серце, мужність та патріотизм! Висловлюємо щирі співчуття рідним, друзям, землякам і побратимам. Вічна пам'ять та шана тобі, наш Герою...”, – ідеться у повідомленні на сторінці Байковецької громади.

<https://zz.te.ua/ne-zabudemo-yoho-velyke-sertse-na-ternopil-shchyni-poproshchalsia-z-heroiem-ivanom-ozirens-kym-foto/>